

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část

Jméno a příjmení studenta	Kateřina Rašková
Studijní program	B 8206/Výtvarná umění
Obor/ateliér	8206R102/Multimedia a design/ateliér Prostorová tvorba
Forma studia	prezenční
Název práce	Návrh rekonstrukce interiéru kavárny, divadla a kanceláří, Stará Aréna Ostrava
Oponent práce	akad. sochař Ondřej Podzimek

Hodnocená práce je specifická v tom, že řeší komplex provozně spojených prostorů ve dvou patrech městského domu s odlišným určením a využitím.

Autorka dokumentuje stávající stav, který vychází z tradičního využití prostoru, známého pod názvem “Stará Aréna“ a fungujícího v uvedené lokalitě od 30.let 20.století.

V teoretické části práce je logicky věnována značná pozornost typologii jednotlivých funkčně velmi odlišných částí – kavárně, divadelnímu sálu a kancelářskému zázemí. Analytická část dobře charakterizuje historii a tvarosloví jednotlivých typů veřejných prostorů. Rozsah této části ukazuje, že diplomantka čerpala z rozsáhlé databáze informací a dokázala plasticky nastínit charakteristiku jednotlivých společenských prostorů z hlediska jejich využití, funkce a významu pro dobovou společnost.

Správně byl pro kavárnu zdůrazněn fenomén individuality, izolace jedince u kavárenského stolu, který se může podle potřeby změnit v místo intenzivní spontánní interakce s dalšími návštěvníky. Rovněž u divadla je plasticky zdůrazněn hlavní význam a funkce jevištního a hledištního prostoru – podřízená vnímání ritualizované scény, odehrávající se před očima diváků.

Ohledně divadla uvádím jedinou připomínku: autorka se zaměřila typologicky na „velká“ divadla, počínaje Dionýsovým divadlem na Akropoli pro 7 tisíc diváků, přes Semperův sál až po avantgardní návrh divadla Waltera Gropia. Divadelní sál, který je součástí řešené budovy, je však zcela odlišného charakteru: jde o miniaturizovaný komorní prostor s minimálním provozním zázemím a určený pouze pro desítky diváků. Odkazuje jak svými proporcemi, tak provozním určením, na zcela jinou, méně reprezentativní tradici: lidové divadlo, kabaret, šantán, experimentální divadlo, menší scénické útvary – a zde se budou

odehrávat zcela jiné, komornější divadelní či zpěvoherní žánry ve velmi odlišné prostorové dimenzi.

Obsah teoretické části práce považuji nicméně za dostatečně obsáhlý a ucelený.

V praktické části lze ocenit, že návrh odstraňuje nevyhovující uspořádání, ruší stávající vnitřní nenosné příčky oddělující toalety a zázemí kavárenského provozu. Nově navržené půdorysy s jejich členěním a situováním prostorů však považuji za diskutabilní: včlenění nového bloku toalet sice vyhovuje kapacitním požadavkům, ale prakticky likviduje otevřený, velkoryse koncipovaný prostor kavárny. Rozdíl je patrný při porovnání fotografií stávajícího stavu. Řešeným prostorům v prvním NP pak chybí jistý *genius loci*, a to zejména v prostoru kavárny, která by se měla vizuálně typologicky jasně odlišit od restaurace. Z teatrálního vstupu po schodišti do otevřeného prostoru se stává pouhý průchod chodbou do opticky mnohem menší místnosti. Funkce vstupního schodiště je degradována na pouhou počáteční část nepřehledné chodby

Situování vchodu na pánské a dámské WC je velmi nevhodně vyřešeno jejich vyústěním přímo do hlavního prostoru kavárny.

Řešení druhého nadzemního podlaží je standardní pro plánovaný účel kancelářských prostor a místnosti pro hosty a nelze mu nic podstatného vytknout. Pokud se ovšem zde počítá s umístěním kostymérny pro divadelní provoz, doporučil bych kostymérnu (pokud musí nevyhnutelně být v jiném patře než divadelní sál) situovat co nejbližší schodišti a výtahu a zpřístupnit ji přímo dveřmi z chodby.

Pokud jde o vybavení nábytkem, dochází k podstatnému výrazovému posunu v provnání se současným stavem. Namísto kavárenských čalouněných křesel jsou zvoleny méně pohodlné židle, které evokují spíše restaurační provoz s rychlejší „obrátkou“ hostů. To může ovšem být pro komerční využití výhodou.

Samostatnou kapitolou je navržené vnitřní vybavení kanceláří. Jeví se mi, že variabilní interierové prvky jsou spíše na překážku běžnému kancelářskému provozu v zařízení tohoto typu. Koncept nástěnných polic je nesporně zajímavý, nicméně mohl by se uplatnit buď v decentnějším proporčním i materiálovém provedení, nebo ve zcela jiných prostorách – například v mateřské škole jako mutlifunkční herní a policové prvky. Tak, jak je policový systém vizualizován v návrhu, zůstává skutečně konceptem, který by autorkou mohl být někdy v budoucnu rozpracován do přesvědčivějšího řešení.

Na druhou stranu je nutno říci, že autorka řešila mimořádně komplikovaný úkol, spočívající ve spojení tří velmi odlišných typů prostorů, což klade na projekt zvýšené nároky a protichůdné požadavky vyplývající z provozních a legislativních omezení.

Vnímám určitou absenci variantních řešení. Ve školní práci by mělo být běžné, že student prezentuje nejen konečný projekt, ale i varianty, které byly porovnávány a z nichž posléze byla vybrána ta definitivní. Zde takový širší záběr autorky chybí – ke škodě věci, neboť jediné zvolené a prezentované řešení nemusí vždy být to nejvhodnější z mnoha možných. Určitě bych spíše ocenil pohled na postupné tvůrčí hledání, než konfrontaci s jediným definitivním (a ne zcela uspokojivým) výstupem.

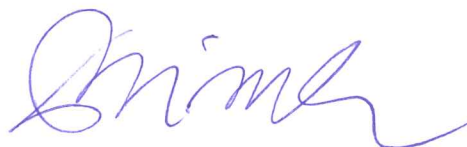
Oceňuji ovšem pečlivé podložení všech navržených řešení nabídkami dodavatelů, případně prospektovou dokumentací. Je zřejmé, že atelier se snaží připravit studenty na řešení praktických problémů, spojených s navrhováním interiérů.

Navrhuji klasifikaci B.

Otázky pro diplomantku:

1. Byla vyzkoušena nějaká variantní řešení hlavního kavárenského prostoru, případně alespoň vhodnější situování dveří WC ve vztahu k tomuto prostoru?
2. Jaké jsou představy autorky o potřebném objemu nábytkových prvků, které budou sloužit k ukládání dokumentů v kancelářích?

Ve Zlíně dne 5. 6. 2015

Ondřej Podzimek

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------